

Μια δεύτερη ευκαιρία για τους επιχειρηματίες

ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ, ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Τελική έκθεση της ομάδας εμπειρογνομόνων

Ευρωπαϊκή Επιτροπή | Επιχειρήσεις και βιομηχανία

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ:
ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ, ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Ιανουάριος 2011

ΝΟΜΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Το έργο αυτό πραγματοποιήθηκε με εθνικούς εμπειρογνώμονες που ορίστηκαν από τις εθνικές αρχές των κρατών μελών της ΕΕ, τις υποψήφιες / υπό ένταξη χώρες της ΕΕ και τις χώρες μέλη των ΕΖΕΣ / ΕΟΧ υπό το πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας.

Παρόλο που οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν υπό την καθοδήγηση των υπαλλήλων της Επιτροπής, οι απόψεις που εκφράζονται σε αυτό το έγγραφο δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2

Η αναπαραγωγή αυτής της έκθεσης επιτρέπεται με την προϋπόθεση ότι αναγνωρίζεται η πηγή.

Περαιτέρω πληροφορίες:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας

Ενότητα E.1. "Επιχειρηματικότητα"

B-1049 Βρυξέλλες, Βέλγιο

E-mail: entr-entrepreneurship@ec.europa.eu

<http://ec.europa.eu/sme2chance>

Πληροφορίες για άλλα έργα

Πληροφορίες για άλλα έργα που πραγματοποιούνται από κοινού από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από τις εθνικές διοικήσεις που θέτουν το ζήτημα της βελτίωσης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος μπορούν να βρεθούν στη διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/index_en.htm

1. Εισαγωγή

Η είσοδος και η έξοδος των επιχειρήσεων είναι φυσικές διαδικασίες που είναι εγγενείς στην Ευρωπαϊκή οικονομική ζωή. Στην πραγματικότητα, το 50% των επιχειρήσεων δεν επιβιώνουν τα πρώτα πέντε χρόνια της ζωής τους και από το κλείσιμο των επιχειρήσεων, οι πτωχεύσεις αντιπροσωπεύουν κατά μέσο όρο το 15%.

Ακόμα κι αν η σημερινή αποτυχία μπορεί να κρατήσει το μικρόβιο της επιτυχίας του αύριο, το κλείσιμο των επιχειρήσεων δεν θεωρείται ακόμη ως ευκαιρία για μια πιο αναζωογονητική επιχειρηματικότητα και επιχειρηματική δραστηριότητα. Παρά την οπισθοδρόμηση τους, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες προτιμούν ακόμη μια επιχειρηματική σταδιοδρομία σε μισθωτή εργασία μετά την έξοδο τους από την αγορά. Μαθαίνουν από τα λάθη τους και αυτοί που ξαναρχίζουν έχουν χαμηλότερα ποσοστά αποτυχίας και βιώνουν ταχύτερη ανάπτυξη από ό,τι οι νεοσύστατα εγκαθιδρυμένες εταιρείες¹.

Ωστόσο, παρόλο που μόνο το 4-6% των πτωχεύσεων είναι δόλιο, η κοινή γνώμη κάνει μια ισχυρή σύνδεση μεταξύ επιχειρηματικής αποτυχίας και απάτης. Πολλοί ειλικρινείς πτωχευμένοι αισθάνονται αποθαρρυνμένοι να ξεκινήσουν εκ νέου λόγω του στίγματος και των δυσκολιών ή των διακρίσεων που αντιμετωπίζονται μετά από πτώχευση. Επιπλέον, η πτώχευση έχει σημαντική δευτερογενή επίδραση στην επιχειρηματικότητα: πολλοί υποψήφιοι επιχειρηματίες δεν ξεκινούν μια εταιρεία λόγω του φόβου τους για τις συνέπειες της επιχειρηματικής αποτυχίας².

Τα τελευταία δεδομένα δείχνουν ότι οι πτωχεύσεις στη ζώνη του ευρώ αυξήθηκαν κατά 5% το 2010 αφού πρώτα αυξήθηκαν κατά 46% το 2009³. Η επιδείνωση το 2009 ήρθε μετά από μια σοβαρή αύξηση το 2008, το οποίο έδειξε αυξήσεις των πτωχεύσεων στην Ισπανία (+ 187%), την Ιρλανδία (+ 113%), την Πορτογαλία και τη Δανία (+ 67%), στην Ιταλία (+ 45%) και το ΗΒ (+ 31%). Όσον αφορά τον συνολικό αριθμό, η χρεοκοπία των εταιρειών αυξήθηκε κατά 22% το 2009 σε 185.111 για τη Δυτική Ευρώπη (ΕΕ15 + Νορβηγία και Ελβετία). Αυτό το κατέστησε χειρότερο έτος μετά από περισσότερο από μια δεκαετία για χώρες όπως η Σουηδία (από το 1996), το Ηνωμένο Βασίλειο (από το 1993), οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Νορβηγία (από το 1992) και ήταν ένα αρνητικό ρεκόρ όλων των εποχών

για χώρες όπως Γαλλία, Ισπανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Ελβετία, Αυστρία, Φινλανδία, Ιρλανδία και Πορτογαλία.

Ο συνολικός αριθμός απώλειας θέσεων εργασίας που σχετίζονται με την χρεοκοπία στην Ευρώπη το 2009 εκτιμάται σε 1,7 εκατομμύρια (1,2 εκατομμύρια το 2008)⁴.

Μια πολιτική δεύτερης ευκαιρίας που δίνει τη δυνατότητα στους προηγουμένως πτωχευμένους επιχειρηματίες να ξαναρχίσουν αντιπροσωπεύει μια από τις πιο υποσχόμενες και υπό εκμετάλλευση επιλογές πολιτικής για τη δημιουργία εταιρείας και την ανάπτυξη θέσεων εργασίας.

¹ E. Stam, D. B. Audretsch and J. Meijaard, "Renascent Entrepreneurship", ERIM, 2006.

² The European Commission's Flash Eurobarometer 192 "Entrepreneurship Survey of the EU (25 Member States), United States Iceland and Norway" (2007) and Flash Eurobarometer 283 "Entrepreneurship in the EU and beyond" (2009). The possibility of going bankrupt the greatest fear of setting a business amongst European citizens ahead of the "uncertainty of income", "job insecurity" or "need too much energy or time"

³ Euler Hermes, Communiqué de presse 4/06/2009 "Accélération historique du nombre des défaillances d'entreprises dans le monde en 2009 : +35%"

⁴ Source: "Insolvencies In Europe 2009/10" Creditreform Economic Research Unit

Έρευνες δείχνουν ότι οι επιχειρήσεις που ιδρύθηκαν από εκ νέου εκκινήτες αναπτύσσονται γρηγορότερα από τις επιχειρήσεις που ιδρύθηκαν από άπειρους, όσον αφορά τον τζίρο και τις θέσεις εργασίας που δημιουργήσαν⁵. Αλλά μέσω της ενέργειας με τη δεύτερη ευκαιρία επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο η επιχειρηματικότητα: **πολλοί επίδοξοι επιχειρηματίες δεν ξεκινούν μια εταιρεία λόγω του φόβου τους για τις συνέπειες της επιχειρηματικής αποτυχίας⁶ και έτσι χιλιάδες εταιρείες και δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας δεν δημιουργούνται κάθε χρόνο στην Ευρώπη**. Ο φόβος της πτώχευσης και των συνεπειών του δρα ως αποτελεσματικό αποτρεπτικό για την επιχειρηματικότητα. Μια αποτελεσματική πολιτική δεύτερης ευκαιρίας είναι θεμελιώδης για την αποστολή ενός μηνύματος ότι η επιχειρηματικότητα δεν μπορεί να καταλήξει ως "ισόβια ποινή" σε περίπτωση που τα πράγματα πάνε στραβά.

Αυτή η έκθεση συλλέγει τα συμπεράσματα και τις συστάσεις μιας ομάδας εμπειρογνομώνων από 33 Ευρωπαϊκές χώρες σχετικά με τα βασικά ζητήματα τα οποία πρέπει να απευθύνουν οι δημόσιες αρχές για να μειώσουν το βάρος της πτώχευσης στην επιχειρηματικότητα. Δεν πρόκειται για το πως να σώσεις εταιρείες με οποιοδήποτε κόστος ανεξάρτητα από την κατάσταση και τις προοπτικές τους, αλλά για αναγνώριση ότι οι δημόσιες πολιτικές και τα προγράμματα, κατά τη διάρκεια του χρόνου που οδηγεί, κατά τη διάρκεια και μετά πτώχευση / χρεοκοπία μπορούν να δημιουργήσουν ένα

επιχειρηματικό περιβάλλον που βοηθά τους επιχειρηματίες να σώσουν βιώσιμες επιχειρήσεις και να δημιουργήσουν περισσότερες εταιρείες.

2. Νεότερες δραστηριότητες της Επιτροπής⁷

Η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2007, «Ξεπερνώντας το στίγμα της αποτυχίας των επιχειρήσεων - για μια πολιτική δεύτερης ευκαιρίας· εφαρμόζοντας την Συνεργασία της Λισαβόνας για την Ανάπτυξη και Θέσεις Εργασίας»⁸, αναγνώρισε ότι οι χώρες της ΕΕ πρέπει να διευκολύνουν «μια δεύτερη ευκαιρία για επιχειρηματίες που κινδυνεύουν ή έχουν αποτύχει» και κάλεσαν τα κράτη μέλη να ενεργήσουν για να μειώσουν το στιγματισμό της επιχειρηματικής αποτυχίας.

⁵ E. Stam, D. B. Audretsch and J. Meijaard, "Renascent Entrepreneurship", ERIM, 2006.

⁶ Flash Eurobarometer 192 "Entrepreneurship Survey of the EU (25 Member States), United States Iceland and Norway" (2007) and Flash Eurobarometer 283 "Entrepreneurship in the EU and beyond" (2009). The possibility of going bankrupt the greatest fear of setting a business amongst European citizens ahead of "uncertainty of income", "job insecurity" or "need too much energy or time"

⁷ Information on all Commission projects on bankruptcy and second chance can be found in <http://ec.europa.eu/sme2chance>

⁸ COM(2007) 584 final

Με βάση αυτό, η ανακοίνωση «Ένας νόμος για τις μικρές επιχειρήσεις στην Ευρώπη» (SBA)⁹, που υιοθετήθηκε το 2008, αφιέρωσε τη δεύτερη από τις 10 αρχές της σε αυτό το θέμα. Αρχή II "Διασφάλιση ότι οι έντιμοι επιχειρηματίες που έχουν αντιμετωπίσει πτώχευση λαμβάνουν γρήγορα μια δεύτερη ευκαιρία" προτρέπει την Επιτροπή να προωθήσει μια πολιτική δεύτερης ευκαιρίας διευκολύνοντας τις ανταλλαγές ως καλύτερης πρακτικής μεταξύ των κρατών μελών και ζητά από τα κράτη μέλη:

- να προωθήσουν μια θετική στάση στην κοινωνία που θα δίνει στους επιχειρηματίες μια νέα αρχή,

- να επιτρέπουν την ολοκλήρωση όλων των νομικών διαδικασιών για την εκκαθάριση μιας επιχείρησης, στην περίπτωση της μη δόλιας πτώχευσης, εντός ενός έτους,
- να διασφαλίσει ότι οι εκ νέου εκκινήτες αντιμετωπίζονται ισότιμα με τις νεοσύστατες επιχειρήσεις.

3. Το σχέδιο 2008-2010 για την πτώχευση και τη δεύτερη ευκαιρία.

Προκειμένου να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις της για την SBA (Διοίκηση Μικρών Επιχειρήσεων), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη, τις χώρες του ΕΟΧ και τις υποψήφιες χώρες να διορίσουν αντιπρόσωπο για συμμετοχή σε διετές πρόγραμμα με θέμα «Πτώχευση και δεύτερη ευκαιρία». Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και επιπλέον η Κροατία, η Ισλανδία, το Μαυροβούνιο, η Νορβηγία, η Σερβία και η Τουρκία όρισαν έναν ειδικό. Οι εμπειρογνώμονες συναντήθηκαν τέσσερις φορές το 2009 και το 2010 για να μοιραστούν πληροφορίες και καλές πρακτικές και να συζητήσουν τα σημαντικότερα ζητήματα που αφορούν την πτώχευση και τη δεύτερη ευκαιρία.

Ο κύριος στόχος του σχεδίου ήταν να βρει τρόπους για να ελαχιστοποιήσει την "ενδεχόμενη χαμένη επιχειρηματικότητα" που σχετίζεται με την πτώχευση και τη δεύτερη ευκαιρία με απώτερο στόχο τον προσδιορισμό πολιτικών που θα μπορούσαν να πάρουν περισσότερες εταιρείες και περισσότερες θέσεις εργασίας στην αγορά.

Οι προσπάθειες της ομάδας υποστηρίχθηκαν από μια ανεξάρτητη μελέτη για την "Επιχειρησιακή Δυναμική" που ανέλυσε ξεχωριστά τον αντίκτυπο των τρεχουσών πρακτικών στην επιχειρηματικότητα σε καθέναν από τους τομείς της πτώχευσης και της δεύτερης ευκαιρίας¹⁰.

Αυτή η τελική αναφορά συλλέγει τα κύρια συμπεράσματα και τις σημαντικότερες συστάσεις πολιτικής της ομάδας των εμπειρογνομόνων.

⁹ COM(2008) 394 final

¹⁰ The study on "Business Dynamics" covered the areas of start-up and licensing procedures, transfers of business, bankruptcy and second chance. Available in: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/failure-new-beginning/index_en.htm

Πτώχευση και δεύτερη ευκαιρία. Συμπεράσματα.

Η εστίαση αυτού του εγγράφου είναι στον επιχειρηματία και στο πώς οι διαδικασίες γύρω από την πτώχευση και την υποστήριξη χρεοκοπίας ή την παρεμπόδιση της επιχειρηματικότητας με ιδιαίτερη έμφαση στην *δεύτερη ευκαιρία* : υποστήριξη της επιστροφής των έντιμων αποτυχημένων επιχειρηματιών στην αγορά.

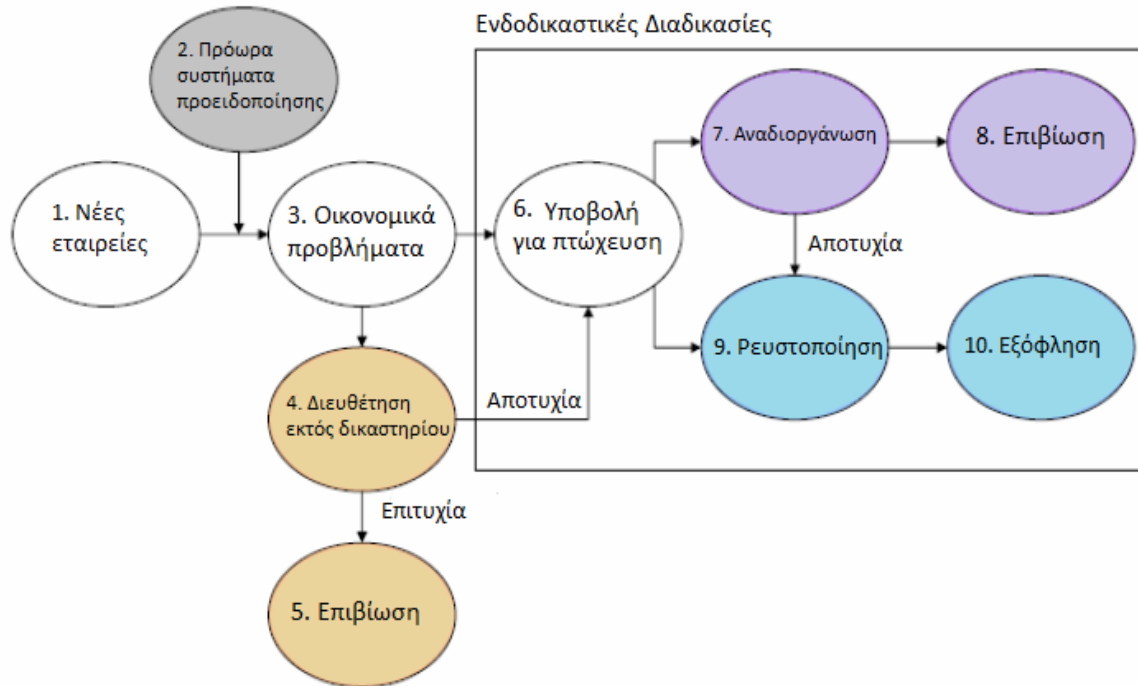
Η νομοθεσία περί πτώχευσης πρέπει να εξισορροπήσει δύο αντικρουόμενα συμφέροντα. Από τη μία πλευρά, τα συμφέροντα του πιστωτή πρέπει να προστατεύονται. Από την άλλη, οποιοδήποτε σύστημα πρέπει να διατηρηθεί τις βιώσιμες επιχειρήσεις ζωντανές και το πιο σημαντικό, να δημιουργεί ένα περιβάλλον που βοηθά έναν επιχειρηματία να αναλάβει κινδύνους και να ξεκινήσει μια νέα επιχείρηση. Αυτό είναι πολύτιμο για τον επιχειρηματία και ευρύτερα για την κοινωνία.

Η διατήρηση της ομάδας επιχειρηματιών στο σύστημα είναι απαραίτητη. Οι επιχειρηματίες έχουν συγκεκριμένες δεξιότητες και συμπεριφορές που δεν είναι μεταβιβάσιμες και στην Ευρώπη αντιπροσωπεύουν μικρότερο ποσοστό του πληθυσμού από ό,τι στις ΗΠΑ. Πολλές πολιτικές έχουν επικεντρωθεί στην αναγκαιότητα να «παράγουν» περισσότερους επιχειρηματίες και όχι τόσο στην ανάγκη διατήρησης του αποθέματος επιχειρηματιών.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής αυτής της έκθεσης, έχουμε πάρει μια ευρεία προοπτική. Υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις όταν προσδιορίζουμε το τι γίνεται κατανοητό από τις διαδικασίες πτώχευσης και χρεοκοπίας και τις πρακτικές, αλλά έχουμε αναπτύξει παρόμοια άποψη με αυτή του OECD¹¹, που παρουσιάζεται στο παρακάτω σχήμα:

¹¹ CFE/SME(2006)3 "Working party on small and medium sized enterprises and entrepreneurship – entrepreneurship policy indicators for bankruptcy legislation in OECD member and non-member economies". OECD 2006

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1. Επισκόπηση διαδικασίας πτώχευσης

Αυτό το άρθρο παρουσιάζει ξεχωριστά συμπεράσματα για καθέναν από τους τέσσερις, διαδοχικούς υποτομείς που συνθέτουν τη διαδικασία πτώχευσης με την ευρύτερη δυνατή έννοια: από τη στιγμή που η εταιρεία αρχίζει να αντιμετωπίζει σημαντικά οικονομικά προβλήματα έως ότου η εταιρεία τελικά αναδιοργανωθεί ή ρευστοποιηθεί και τις μεταγενέστερες επιπτώσεις της χρεοκοπίας στον επιχειρηματία.

Τα κεφάλαια αυτά είναι:

1. **Πρόληψη**, (συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης, μηχανισμοί υποστήριξης)
2. **Διευθετήσεις εκτός δικαστηρίου**,
3. **Ενδοδικαστικές διαδικασίες**,
4. **Αντιμετώπιση του επιχειρηματία μετά την πτώχευση και προϋποθέσεις για δεύτερη ευκαιρία** (ρευστοποίηση, αποπληρωμή και οι συνέπειές της)

Το τελευταίο κεφάλαιο, "Συστάσεις", απαριθμεί συγκεκριμένες ενέργειες που πρέπει να αναλάβουν οι δημόσιες αρχές, έτσι ώστε η πτώχευση και η δεύτερη ευκαιρία να συμβάλλουν περισσότερο στην επιχειρηματικότητα.

1. Πρόληψη

Όσον αφορά τη μεγιστοποίηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, μια οικονομικά προβληματική επιχείρηση είναι συνήθως πιο πολύτιμη ως συνεχιζόμενη ανησυχία από ό, τι εάν ρευστοποιηθεί. Επομένως, είναι συχνά προς το συμφέρον όλων των μερών να έχουν αποτελεσματικές διαδικασίες για να βοηθήσουν εταιρείες που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Επιπλέον, οι χώρες με αποτελεσματικά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης διαθέτουν συνήθως αποτελεσματικά συστήματα πτώχευσης και χρεοκοπίας.

Τα αποτελεσματικά μέτρα πρόληψης βασίζονται στην αρχή ότι, όσο νωρίτερα γίνει η αναγνώριση και η παρέμβαση, τόσο καλύτερα θα είναι τα αποτελέσματα. Ωστόσο, οι επιχειρηματίες είναι απίθανο να ζητήσουν βοήθεια σε πρώιμο στάδιο.

Οι επιχειρηματίες χαρακτηρίζονται εγγενώς από αυτοπεποίθηση και αυτοδυναμία που τους κάνει να θεωρούν τις οικονομικές δυσκολίες ως κάτι που μπορεί πάντα να ξεπεραστεί χωρίς εξωτερική εμπλοκή. Σε πολλές περιπτώσεις, αυτό θα τους οδηγήσει να μην ζητήσουν βοήθεια έως ότου καταστεί αναπόφευκτο, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να σημαίνει ότι είναι ήδη πολύ αργά. Δύο επιπλέον παράγοντες το ενισχύουν αυτό: ο κίνδυνος να χάσουν τον έλεγχο της επιχείρησής τους εάν επιδιώξουν μια οικονομική συμφωνία με τους πιστωτές και το πιο σημαντικό, το ψυχολογικό τραύμα της αποδοχής της ήττας, θα σταθμίσουν και τα δυο ενάντια στα διορθωτικά μέτρα που λαμβάνονται από τον επιχειρηματία. Έτσι, υπάρχουν ισχυρά «κίνητρα» για να μην ενεργήσει κανείς έγκαιρα. Η αποτυχία ανάληψης θετικής δράσης όταν υπάρχει πιθανότητα χρεοκοπίας είναι πάρα πολύ συχνή και θα επιδεινώσει μια δύσκολη κατάσταση.

Σε αυτό το πλαίσιο, η κυβερνητική παρέμβαση είναι κρίσιμη και πρέπει να παρέχεται ενεργή βοήθεια σε επιχειρηματίες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Πρωτοβουλίες, προγράμματα και ομάδες υποστήριξης σε αυτό το στάδιο μπορούν να διαδραματίσουν πολύτιμο ρόλο, αλλά είναι η προσβασιμότητα και η συνείδηση τα εργαλεία και οι πόροι που διατίθενται στον επιχειρηματία που εισέρχεται στη «ζώνη λυκόφωτος» τα οποία είναι ζωτικής σημασίας. Αυτή η βοήθεια πρέπει να βασίζεται στην μέγιστη αξιοποίηση των διαθέσιμων δομών και προγραμμάτων υποστήριξης, και ως εκ τούτου:

- Τα διαγνωστικά εργαλεία πρέπει να είναι εγγυημένα από δημόσιους οργανισμούς, καθώς πολλές επιχειρήσεις δεν θα είναι σε θέση να αποκτήσουν τέτοιες υπηρεσίες σε εμπορική βάση.
- Πρέπει να διατίθενται περισσότερες πληροφορίες από τους δημόσιους οργανισμούς σχετικά με τα μέτρα στήριξης για την ευαισθητοποίηση των επιχειρηματιών.

Όσον αφορά την πρόληψη, η φορολογία μπορεί να είναι ένα χρήσιμο εργαλείο. Οι κυβερνήσεις θα μπορούσαν να αναλάβουν αξιοσημείωτες ενέργειες, όπως αναβολή φόρων, πολλαπλές πληρωμές ή μείωση των εγγυήσεων που απαιτούνται για την αναβολή των πληρωμών, σε περιόδους γενικής οικονομικής απειλής. Οι φορολογικές συμβάσεις για τις εταιρείες σε μία προς μία βάση μπορούν επίσης να είναι μια επιλογή ή εξέλιξη του παραπάνω σημείου, όπως, για παράδειγμα, η επαναδιαπραγμάτευση εκκρεμών φόρων για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για την εξόφληση. Μια σημαντική επιφύλαξη είναι ότι αυτά τα μέτρα πρέπει να δομηθούν και να εφαρμοστούν κατά τρόπο που να μην δημιουργούν στρεβλώσεις στην αγορά ή την πώληση χαμηλότερα από τον γενικό ανταγωνισμό.

Τέλος, η αυστηρή εγρήγορση έναντι καθυστερήσεων πληρωμών από δημόσιους φορείς, ειδικά κατά τη διάρκεια περιόδων οικονομικής απειλής, είναι ένα βασικό εργαλείο υποστήριξης για την αποφυγή χρεοκοπίας των εταιρειών.

2. Διευθετήσεις εκτός δικαστηρίου.

Οι επιχειρηματίες ενδέχεται να αντιμετωπίσουν οικονομικά προβλήματα κατά τη διάρκεια της ζωής της επιχείρησής τους. Ωστόσο, συχνά δεν είναι σε θέση να αντέξουν μια μακρά διαδικασία αναδιάρθρωσης που να περιλαμβάνει εξωτερικούς συμβούλους και σημαντικές οικονομικές δαπάνες. Αυτό είναι εφαρμόσιμο ιδιαίτερα στις μικρότερες ΜΜΕ (μικρομεσαίες επιχειρήσεις).

Οι φθηνές και απλές διαδικασίες για τον μετασχηματισμό είναι επομένως σημαντικές. Οι διευθετήσεις εκτός δικαστηρίου ή οι αναδιοργανώσεις προσφέρουν ταχύτερες και φθηνότερες λύσεις για εταιρείες που αντιμετωπίζουν σοβαρή οικονομική δυσχέρεια και, στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, θα σώσουν περισσότερη εταιρική αξία από τη δικαστική εναλλακτική λύση. Ο κύριος στόχος των εξωδικαστικών διαδικασιών πρέπει να είναι η επιβίωση της εταιρείας ως συνεχούς μέριμνας.

Όπως και με την πρόληψη, πρέπει να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για να κοινοποιηθεί η ύπαρξη και τα οφέλη των εξωδικαστικών διευθετήσεων μεταξύ επιχειρηματιών. Αυτό είναι ιδιαίτερα σχετικό καθώς είναι προβληματικό να ξεπεραστεί η αρχική απροθυμία των επιχειρηματιών να συμμετάσχουν λόγω του στίγματος που σχετίζεται με μια αποτυχία. Στο βαθμό που είναι δύσκολο, από πολιτική άποψη, να δημιουργηθούν κίνητρα για τον επιχειρηματία για να επιδιώξει οικονομικό μετασχηματισμό το συντομότερο δυνατό, θα πρέπει να είναι δυνατόν να αποφεύγονται αντικίνητρα για δράση, διασφαλίζοντας, για παράδειγμα, ότι ο επιχειρηματίας θα να είναι σε θέση να διατηρήσει τον έλεγχο της επιχείρησης στις περιπτώσεις μετασχηματισμού. Επιτρέποντας σε μια επιχείρηση να επιτύχει συμβιβασμό με τους πιστωτές της, ενώ παράλληλα παρέχει την ελευθερία της ανταλλαγής δια μέσου δυσκολιών, μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερο αποτέλεσμα για όλους τους εταίρους από μια διαδικασία που βασίζεται σε δικαστήριο.

Επίσης, οποιαδήποτε μέτρα για τη μείωση της αρνητικής εικόνας ενός αποτυχημένου επιχειρηματία (ή ενός επιχειρηματία σε κίνδυνο) θα αυξήσουν την προθυμία των επιχειρηματιών σε μια (οικονομική) κρίση να δεχτούν βοήθεια για να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα. Από την άποψη αυτή, οι διαδικασίες εκτός δικαστηρίου πρέπει να ελαχιστοποιούν τη δημοσιοποίηση των προβλημάτων του επιχειρηματία. Αυτό δεν θα είναι μόνο εμπόδιο για περισσότερους επιχειρηματίες που επιλέγουν αυτήν τη λύση, αλλά μπορεί επίσης να εμποδίσει την ανάκαμψη της εταιρείας εάν διαβρώσει την πελατεία και τη φήμη.

Για να λειτουργήσουν οι διαδικασίες εκτός δικαστηρίου, οι πιστωτές πρέπει να αισθάνονται ότι υπάρχουν εγγυήσεις στη διαδικασία. Δεδομένου ότι μια άτυπη συμφωνία μπορεί να αφήσει ορισμένους πιστωτές εκτός και συνεπώς διακινδυνεύει την ακεραιότητα της συμφωνίας, μία αποτελεσματική εξωδικαστική διευθέτηση πρέπει να διατηρήσει νομικά τη συμφωνία για όλους τους πιστωτές. Από αυτή την άποψη, είναι σημαντικό ο

μεγαλύτερος αριθμός πιστωτών, και όχι μόνο οι μεγαλύτεροι, να συμπεριληφθούν σε οποιαδήποτε διαδικασία αναχρηματοδότησης προκειμένου να μειωθεί το στίγμα.

Για να υποστήριξη αυτής της διαδικασίας, είναι σημαντικό να υπάρχει η σωστή υποδομή επαγγελματιών χρεοκοπίας και ανάκαμψης για την υποστήριξη τέτοιων διαδικασιών, όπως ένας εξουσιοδοτημένος επαγγελματίας χρεοκοπίας για την επίβλεψη της διαδικασίας και την πληρωμή πιστωτών ή, όπως στην Γαλλία και την Ιταλία, όπου οι ιδιωτικές συμφωνίες ορίζονται από το δικαστήριο το οποίο επιβλέπει την αμεροληψία της συμφωνίας. Αυτό παρέχει ακεραιότητα και αξιοπιστία στη διαδικασία.

Προκειμένου να διευκολυνθούν περισσότερες εξωδικαστικές διαδικασίες, είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι:

- Η επιτυχία εξαρτάται από την έγκαιρη έναρξη τέτοιων διαδικασιών από τους επιχειρηματίες, οπότε πρέπει να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με εξωδικαστικούς συμβιβασμούς.
- Δεν υπάρχει λύση "ένα μέγεθος ταιριάζει σε όλους" και μια σειρά από ελκυστικές επίσημες εναλλακτικές λύσεις "μη πτώχευσης" και θα πρέπει να διατίθενται ανεπίσημα σχέδια άσκησης για την ικανοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού περιπτώσεων.
- Οι εξωδικαστικές διαδικασίες θα υποστηριχθούν σε μεγάλο βαθμό εάν περιλαμβάνουν ένα σύστημα που διευκολύνει την αναχρηματοδότηση προβληματικών εταιρειών ως εναλλακτική λύση του δικαστικού συστήματος. Αυτό είναι σχετικό, καθώς στον κόσμο της αναχρηματοδότησης "το μέγεθος μετράει" και πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν συμμετέχουν καθώς δεν έχουν διαπραγματευτική δύναμη στη διαδικασία

Τέλος, για την υποστήριξη της διαδικασίας, μια εταιρεία που έχει υπογράψει συμφωνία αναχρηματοδότησης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει σε δημόσιους διαγωνισμούς και δημόσια ταμεία υπό ίσους όρους με οποιαδήποτε άλλη εταιρεία.

3. Ενδοδικαστικές διαδικασίες

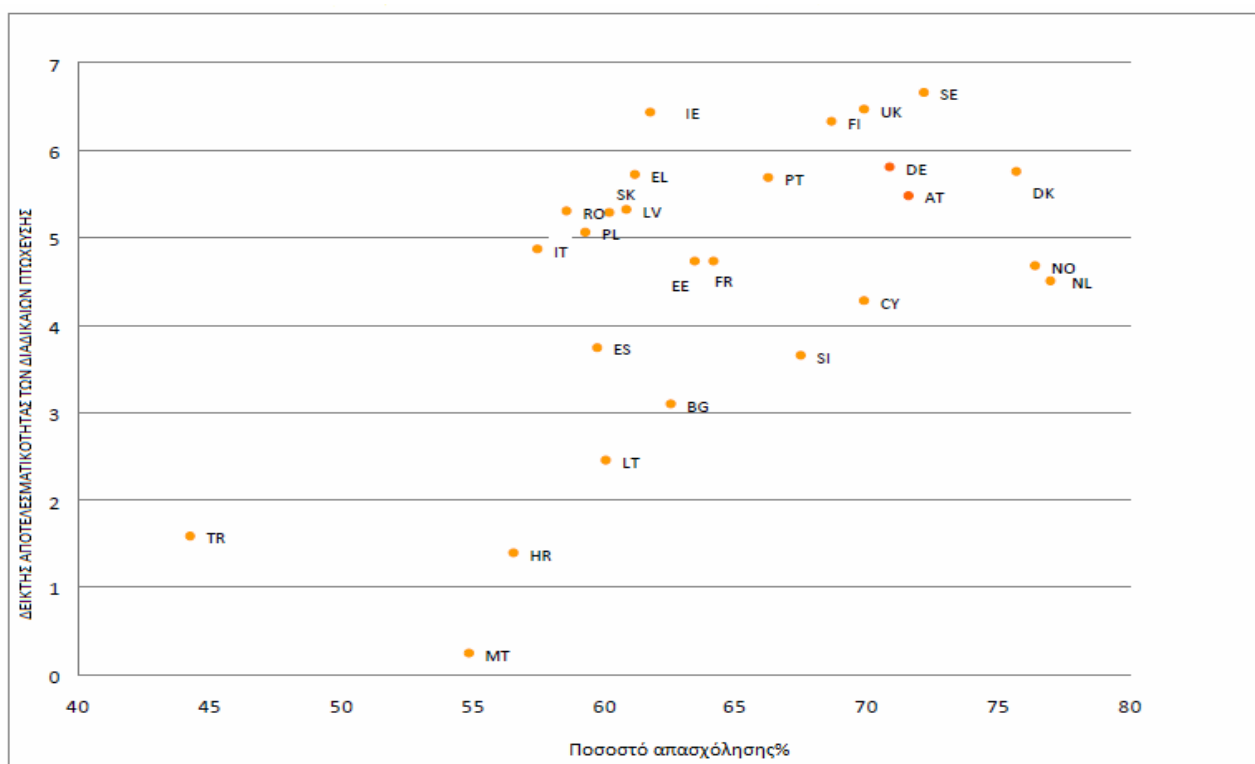
Εάν δεν είναι δυνατή η αναδιοργάνωση μιας εταιρείας εκτός δικαστηρίου, η εταιρεία μπορεί να αναδιοργανωθεί μέσω επίσημων δικαστικών διαδικασιών. Αυτό συχνά περιλαμβάνει τη σύνταξη ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης και επιτρέπει την αποπληρωμή

μέρους του χρέους, μια λύση που συνήθως θα είναι προτιμότερη τόσο για τους οφειλότες όσο και για τους πιστωτές, εάν η επιχείρηση είναι βιώσιμη μετά την αναδιοργάνωση.

Εάν μια επιχείρηση δεν είναι βιώσιμη, είναι εξίσου σημαντικό να υπάρχουν αποτελεσματικές διαδικασίες για την παύση λειτουργίας της. Από την άποψη αυτή, τα δεδομένα που συλλέγει η Παγκόσμια Τράπεζα¹² υποδηλώνουν έντονα ότι υπάρχει ισχυρή και άμεση σχέση μεταξύ της διάρκειας των διαδικασιών και της απώλειας της διαθέσιμης αξίας της εταιρείας.

Είναι σημαντικό ότι η μελέτη για την Επιχειρηματική Δυναμική δείχνει ότι το επίπεδο αποτελεσματικότητας του νόμου περί πτώχευσης συσχετίζεται θετικά με το ποσοστό απασχόλησης, όπως φαίνεται στο παρακάτω γράφημα.

Αποτελεσματικότητα των διαδικασιών πτώχευσης έναντι του ποσοστού απασχόλησης στις χώρες της ΕΕ

Πηγή: Business Dynamics: Start-ups, Business Transfers and Bankruptcy", European Commission, 2011

¹² www.doingbusiness.org

Οι ενδοδικαστικές διαδικασίες παρέχουν προβλεψιμότητα και προστασία, επομένως μια υποδομή δικαστηρίων και ένα κατάλληλα εκπαιδευμένο δικαστικό σώμα είναι απαραίτητα. Εξειδικευμένα δικαστήρια ή εξειδικευμένοι επαγγελματίες ή η εξειδικευμένη υποστήριξη στα δικαστήρια είναι θεμελιώδης. Οι καλοί νόμοι που εφαρμόζονται λανθασμένα δεν κάνουν ένα καλό σύστημα.

Ένα ομαλό πιστωτικό σύστημα απαιτεί προβλέψιμα, διαφανή, αποτελεσματικά και προσιτά συστήματα τόσο για τους ασφαλείς όσο και για τους μη ασφαλείς πιστωτές για την προστασία των δικαιωμάτων τους. Αυτό το σύστημα πρέπει να παρέχει μια καλή ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων των πιστωτών και των δικαιωμάτων των οφειλετών και να παρέχει προστασία όχι μόνο για τους πιστωτές αλλά και για τους οφειλέτες για να καταστήσουν τις διαδικασίες αναδιοργάνωσης πιο αποτελεσματικές.

Εάν μια υπόθεση ξεκινά από πιστωτές και όχι από τον οφειλέτη, θα πρέπει να διοριστεί ένας διαχειριστής και θα πρέπει να ξεκινήσει ανάλυση της υπόθεσης άμεσα πριν από την έναρξη δικαστικών διαδικασιών για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου απώλειας αξίας.

Τα δικαστήρια προσθέτουν χρόνο και κόστος και οι διαδικασίες που διαχειρίζονται τα δικαστήρια ενδέχεται να μην ωφελήσουν κανέναν. Ωστόσο, μόλις ξεκινήσουν, οι κανονικές διαδικασίες πτώχευσης πρέπει να είναι γρήγορες, οικονομικά αποδοτικές και να μπορούν να εξοικονομούν εύλογο ποσό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων. Εάν η διαδικασία διαρκεί πολύ, τα μόνα συγκεκριμένα αποτελέσματα είναι ότι οι τιμές των στοιχείων θα διαβρωθούν και οποιαδήποτε πιθανή επανεκκίνηση θα καθυστερήσει. Παρόλα αυτά, οι προθεσμίες μπορεί να μην είναι η καλύτερη λύση για την αύξηση της ταχύτητας, καθώς η διαδικασία πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ευέλικτη για πρακτικούς λόγους. Οι απλουστευμένες διαδικασίες για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις για διαδικασίες πτώχευσης και αναδιοργάνωσης πρέπει να εξεταστούν από εθνικούς νομοθέτες.

Απλές και προβλέψιμες δικαστικές διαδικασίες όχι μόνο θα οδηγήσουν σε ταχύτερες διεργασίες, αλλά θα αυξήσουν επίσης τις πιθανότητες επίλυσης των υποθέσεων μέσω εξωδικαστικών διαδικασιών, καθώς στις δικαστικές διαδικασίες δεν θα χρησιμοποιηθούν ως ελιγμοί καθυστέρησης από κανένα μέρος.

Τέλος, οι δικαστικές διαδικασίες θα πρέπει να είναι μια λιγότερο προτιμώμενη επιλογή. Στην Ιρλανδία εξετάζεται η εισαγωγή ενός πρωτοκόλλου προ-δράσης. Σύμφωνα με αυτό το πρωτόκολλο προτού οι πιστωτές υποβάλουν αίτηση για πτώχευση, οι πιστωτές και οι οφειλέτες θα είναι υποχρεωμένοι να επιχειρήσουν να επιτύχουν μια Συμφωνία Επίλυσης Χρέους ή να διαπραγματευτούν ένα εθελοντικό σχέδιο διαχείρισης χρέους.

4. Μεταχείριση του επιχειρηματία μετά την πτώχευση και προϋποθέσεις για 2^η ευκαιρία

Όλο και περισσότερες χώρες αρχίσει να βλέπουν την χρεοκοπία ως μαθησιακή εμπειρία για τον επιχειρηματία. Ωστόσο, εάν δεν γίνει σαφής διάκριση μεταξύ έντιμων αλλά άτυχων και ανέντιμων ή δόλιων πτωχεύσεων, οι ειλικρινείς πτωχευμένοι μπορούν να στιγματιστούν μέσω της συσχέτισης με τον ανέντιμο, ιδίως όσον αφορά την κοινωνική αποδοχή του αποτυχημένου επιχειρηματία. Έτσι, η έλλειψη απαλλαγής ή/και εκτενής και επαχθής αποπληρωμή χρέους θα δυσχεράνει τη χρηματοδότηση μιας νέας εκκίνησης.

Είναι επομένως σημαντικό να υπάρχουν διαδικασίες εκκαθάρισης και εξόφλησης που επιτρέπουν στον επιχειρηματία μια νέα αρχή. Αυτό επηρεάζει άμεσα τους επιχειρηματίες που έχουν μια επιχείρηση για την οποία ευθύνονται προσωπικά. Αλλά θα επηρεάσει επίσης τη δημιουργία νέων ανώνυμων εταιρειών καθώς πολλές τράπεζες και πιστωτικά ιδρύματα απαιτούν προσωπικές εγγυήσεις από τον επιχειρηματία εάν η εταιρεία επιδιώκει να εξασφαλίσει δάνειο. Μια μελέτη που διεξήγαγε η Υπηρεσία Χρεοκοπίας στο Ηνωμένο Βασίλειο¹³ δείχνει ότι οι περίοδοι εξόφλησης έχουν πολύ έντονη επίδραση στα επίπεδα επιχειρηματικότητας.

Η έννοια της δίκαιης και γρήγορης δεύτερης ευκαιρίας δεν αναγνωρίζεται επαρκώς από τις εθνικές νομοθεσίες. Τις περισσότερες φορές, η επιχειρηματική αποτυχία δεν οφείλεται στην ανικανότητα των επιχειρηματιών αλλά σε εξωτερικές περιστάσεις, ωστόσο η νομοθεσία και τα προγράμματα υποστήριξης δεν διακρίνουν μεταξύ επιχειρηματικής αποτυχίας και προσωπικής αποτυχίας. Πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή ένα σύστημα που να μην επιδεινώνει την πίεση των πιστωτών να δηλώσουν έναν επιχειρηματία ως ανέντιμο.

Θα πρέπει να προωθηθεί αυτός ο διαχωρισμός και η ενίσχυση των πρωτοβουλιών για να βοηθήσουν τους εκ νέου εκκινητές. Ανάμεσά τους, η αυξημένη δικτύωση μεταξύ επιχειρηματιών/ 'επανα'-επιχειρηματιών είναι σημαντική για την προώθηση μιας σταθερής και ρεαλιστικής δεύτερης ευκαιρίας.

Η συστηματική αναγνώριση των έντιμων έναντι των ανέντιμων επιχειρηματιών είναι απαραίτητη για τη μείωση του στίγματος από την πτώχευση. Πρέπει να υπάρχουν πιο

αποτελεσματικά μέτρα κατά των δόλιων πτωχεύσεων προκειμένου να διαχωριστούν οι μη ένοχοι από τους ανέντιμους. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι ανέντιμοι επιχειρηματίες αναγνωρίζονται από τη συμπεριφορά πριν ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας πτώχευσης (απερίσκεπτη δαπάνη πίστωσης, πληρωμή μελών της οικογένειας, "εξάτμιση" περιουσιακών στοιχείων κ.λπ.) και στη συνέχεια υπόκεινται σε δίωξη (οι αστικές διαδικασίες μπορούν να παρέχουν προστασία για το κοινό από αδίστακτους εμπόρους επιπρόσθετα με οποιαδήποτε ποινική τιμωρία). Αυτό όχι μόνο διατηρεί ίσους όρους ανταγωνισμού στην οικονομία, αλλά δρα αποτρεπτικά για άλλους που ενδέχεται να ενεργήσουν με παρόμοιο τρόπο. Είναι σημαντικό ότι οι αποτελεσματικοί μηχανισμοί για τον εντοπισμό των παραβατών παρέχουν στους πιστωτές ορισμένες εγγυήσεις και βοηθούν εκείνους που έρχονται καθαρά μέσω της χρεοκοπίας να αποκτήσουν καλύτερες πιθανότητες για μια νέα αρχή.

14

Ένα σύγχρονο σύστημα εξόφλησης είναι υψίστης σημασίας για τη μείωση του στίγματος της πτώχευσης. Σε αυτό το σύστημα η εξόφληση πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο αυτόματη και όσο γίνεται περιορισμένη στο χρόνο. Θεωρητικά, ένα έως τρία χρόνια θα μπορούσε να είναι ένας καλός στόχος. Η συνεισφορά πέρα από την περίοδο εξόφλησης δεν είναι λογική και όλα τα χρέη θα πρέπει να απαλλαχθούν μετά από αυτήν την ώρα.

Ο ηθικός κίνδυνος πρέπει να αντιμετωπιστεί και πρέπει να υπάρχει μια καλή ισορροπία μεταξύ της άνεσης για τον οφειλέτη και του τι είναι αποδεκτό για την κοινωνία γενικά και ειδικά για τους πιστωτές. Εάν το τελευταίο έχει παραβλεφθεί, υπάρχει πιθανότητα για ένα θεαματικό απροσδόκητο αποτέλεσμα όπου η χορήγηση δεύτερης ευκαιρίας θα οδηγήσει σε υψηλότερη προθυμία κινδύνου για επιχειρηματίες (τζόγος) και με τη σειρά της θα οδηγήσει μόνο σε υψηλότερα επιτόκια που χρεώνονται για δάνεια ή άλλες ενέργειες που λαμβάνονται από τους πιστωτές για να διασφαλιστεί ο υψηλότερος κίνδυνος αθέτησης. Μια καλή ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων του οφειλέτη και των συμφερόντων του πιστωτή είναι ζωτικής σημασίας για όλες τις ενέργειες που λαμβάνονται προκειμένου να μειωθεί το επίπεδο του στίγματος που σχετίζεται με την αποτυχία.

Η πρόσβαση στη χρηματοδότηση είναι υψίστης σημασίας για μια δεύτερη ευκαιρία. Πρέπει να δημιουργηθούν κατάλληλες λύσεις χρηματοδότησης για τους 'επανα'-επιχειρηματίες. Οι επιχειρηματίες που ξαναρχίζουν χρειάζονται κεφάλαια, ταμειακές ροές και πίστωση, με λίγους, εάν υπάρχουν, περιορισμούς στο μελλοντικό εμπόριο, χωρίς να παραφορτώνονται με μεγάλες περιόδους αποπληρωμής χρεών που συνοδεύουν μια διαδικασία πτώχευσης.

Η διάκριση μεταξύ έντιμων και ανέντιμων επιχειρηματιών πρέπει να μεταφράζεται σε μη διάκριση εκείνων των επιχειρηματιών που δεν είναι δόλιοι πτωχεύσαντες για να γίνουν δικαιούχοι οποιωνδήποτε υποστηρικτικών προγραμμάτων που διατίθενται στην αγορά για την ίδρυση μιας νέας επιχείρησης, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγεται οποιαδήποτε προτιμηση μεταχείριση των «αναγεννημένων» επιχειρηματιών, καθώς αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αθέμιτο ανταγωνισμό και ηθικό κίνδυνο.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

1^η σύσταση

Λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα προγράμματα και τις πολιτικές, και τα αποτελέσματα που μπορούν να επιτευχθούν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στις παρεμβάσεις τους για την υποστήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με την ακόλουθη σειρά:

- 1^{ον} Πρόληψη
- 2^{ον} Μετά την πτώχευση και δεύτερη ευκαιρία
- 3^{ον} Εξωδικαστικός συμβιβασμός
- 4^{ον} Ενδοδικαστική διαδικασία

2^η σύσταση

Η αποπληρωμή είναι το κλειδί για τη δεύτερη ευκαιρία: μια περίοδος αποπληρωμής και ρύθμισης χρέους 3 ετών θα πρέπει να είναι ένα λογικό ανώτατο όριο για έναν έντιμο επιχειρηματία και όσο το δυνατόν πιο αυτόματη. Είναι θεμελιώδες να στείλουμε ένα

μήνυμα ότι η επιχειρηματικότητα ίσως να μην καταλήξει ως «ισόβια ποινή» σε περίπτωση που τα πράγματα πάνε στραβά. Διαφορετικά, λειτουργεί ως αποτελεσματικό αποτρεπτικό για την επιχειρηματικότητα.

3^η σύσταση

Πρέπει να ληφθούν αποφασιστικά μέτρα για σπουδαιότερη διαφοροποίηση των έντιμων και ανέντιμων πτωχεύσεων. Είναι καλύτερο να υποθέσουμε θεωρητικά ότι όλοι είναι ειλικρινείς και, στη συνέχεια, να αναγνωρίσουν εκείνους που είναι ανέντιμοι και να τους τιμωρήσουν / ασκήσουν δίωξη.

Τα καθεστώτα χρεοκοπίας πρέπει να κάνουν διάκριση μεταξύ οφειλετών που ενήργησαν με ειλικρίνεια στη συμπεριφορά ή την επιχείρησή τους προκαλώντας το χρέος, και εκείνων που ενήργησαν ανέντιμα και περιέχουν διάταξη ότι η σκόπιμη μη συμμόρφωση με νομικές υποχρεώσεις του οφειλέτη υπόκειται σε αστική κύρωση και, κατά περίπτωση, ποινική ευθύνη.

4^η σύσταση

Η αναδιοργάνωση μπορεί να είναι εξαιρετικά δαπανηρή για τις πολύ μικρές και τις μικρές εταιρείες στο βαθμό που ορισμένες από αυτές μπορεί να μην είναι σε θέση να την αντέξουν οικονομικά και να έχουν μόνο πτώχευση ως βιώσιμη επιλογή. Οι λύσεις πρέπει να εφαρμοστούν από τον νομοθέτη έτσι ώστε να μειωθεί το κόστος της αναδιοργάνωσης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι περιορισμένες χρεώσεις μπορούν να προσφέρουν μια λύση. Πρέπει να θεσπιστούν εναλλακτικές διαδικασίες, ώστε να υπάρχουν επαρκείς λύσεις για όλους τους τύπους μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Οι διαδικασίες πρέπει να είναι ανάλογες με το μέγεθος της επιχείρησης.

5^η σύσταση

Οι εξωδικαστικές διαδικασίες πρέπει να είναι διαθέσιμες για όλους τους τύπους οφειλετών ανεξάρτητα από το ποσό που μπορεί να εξοφληθεί από τον οφειλέτη.

6^η σύσταση

Οι διαδικασίες χρεοκοπίας πρέπει να εκδίδονται από ειδικούς δικαστές. Η εξειδικευμένη κατάρτιση θα πρέπει να είναι διαθέσιμη σε δικαστές και δικαστικούς υπαλλήλους που αποφασίζουν ή διευθύνουν τέτοιες διαδικασίες.

7^η σύσταση

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλείται να συνεχίσει τις ανταλλαγές πληροφοριών και καλών πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών σε τακτική βάση.

ENTERPRISE & INDUSTRY MAGAZINE

Το διαδικτυακό περιοδικό Enterprise & Industry (http://ec.europa.eu/enterprise/e_i/index_en.htm) καλύπτει θέματα που σχετίζονται με τις ΜΜΕ, την καινοτομία, την επιχειρηματικότητα, την ενιαία αγορά αγαθών, την ανταγωνιστικότητα και την προστασία του περιβάλλοντος, βιομηχανικές πολιτικές σε ένα ευρύ φάσμα τομέων και πολλά άλλα.

Η έντυπη έκδοση του περιοδικού δημοσιεύεται τρεις φορές το χρόνο. Μπορείτε να εγγραφείτε στο Διαδίκτυο (http://ec.europa.eu/enterprise/e_i/subscription_en.htm) για να τη λάβετε - στα Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά ή Ιταλικά - δωρεάν μέσω ταχυδρομείου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Τι θα μπορούσαν να κάνουν οι κυβερνήσεις προκειμένου να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις που βρίσκονται στα πρόθυρα χρεοκοπίας; (απάντηση με κίτρινο)
2. Ποιος ήταν ο στόχος του σχεδίου 2008-2010; (απάντηση με μπλε)
3. Ποιος είναι ο λόγος που πολλοί επιχειρηματίες δεν ξεκινούν μια εταιρία/επιχείρηση; (απάντηση με πράσινο)

